

der så meget, at det går ud over deres familieliv.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Hr. René Skau Björnsson sagde i sit indlæg, at der er sket noget for børnefamilierne de sidste 5 år. Ja, det er rigtigt, børnepasningsorlovsydelsen er beskåret fra 80 til 60 pct.s dækning, så der er da sket noget.

Men der er jo i det hele taget forskel på det, man snakker om ved festlige lejligheder, og det, man gør i det daglige. Bæredygtighed er f.eks. et af de begreber, regeringen vil arbejde med. Jeg kommer lige fra en rundbordssamtale, hvor det kom frem, at visionen for regeringen er, at vi skal blive et af de mest konkurrencedygtige markeder. Det viste sig, at vi vistnok er 5 pct. dyrere end de mest effektive markeder, og det er noget, der betyder noget, så det må der tages fat i.

Men så er det jo ikke snak om bæredygtighed. Nej, nej, vi skal være konkurrencedygtige, og når børnefamilierne skal have bedre kår, må det ikke gå ud over arbejdspladserne. Det vigtigste er jo trods alt væksten, og at økonomien fungerer – som om vi ikke havde nok vækst i dette samfund.

Det er jo rigtigt, som hr. René Skau Björnsson siger, at de fleste børnefamilier har det udmærket. Ja, men der er altså nogle, der ikke har det udmærket, og det er dem, vi vil gøre noget for. Jeg tror også, det var dem, statsministeren tænkte på i den berømmelige nytårstale om den enlige mor med barnet på bagagebæreren. Kommer de 100 mio. kr., som regeringen nu vil bruge på at lave en såkaldt fleksibel børnepasningsorlov, de dårligst stillede til gode? Vi mener, de er strøet ud med rund hånd, og vi vil målrette dem. Vil regeringen også det?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jeg har to spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører, og det ene er, om den socialdemokratiske ordfører på noget tidspunkt har sat sig ned og overvejet: Hvad er årsagerne til problemerne? Hvad er årsagerne til, at børnefamilierne har problemer i dag? Hvis ikke man har gjort sig den overvejelse, er det selvfølgelig også svært at finde ud af, hvad løsningen er, og hvordan man forbedrer børnefamiliernes vilkår.

Det andet spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører er, om det er en helt bevidst stra-

tegi fra Socialdemokratiets side, at man starter med at brandbeskatte befolkningen og efterfølgende kompenserer for brandbeskatningen ved at give tilskud og tilbud af forskellig art. Dermed gør man jo stort set alle børnefamilier afhængige af forskellige former for tilskud, og dermed har man børnefamilierne i sin hule hånd. For hvad skal børnefamilierne gøre i den nuværende situation andet end at stemme på de partier, der fastholder, at børnefamilierne skal have tilskud?

Altså disse to spørgsmål: Har ordføreren set på, hvad årsagen er? Og ligger der en bevidst strategi bag det her?

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Må jeg ikke endnu en gang minde Folketinget om, at de fleste børnefamilier i dette land faktisk har det temmelig godt og har fået det meget bedre gennem de sidste år; det vil undersøgelser også kunne vise. Der findes talrige undersøgelser, der viser det.

Selvfølger det indtryk, når der kommer en undersøgelse – det var Kristeligt Folkepartis ordfører, der nævnte det – der viser, at så stor en del af de danske familier føler, at arbejdet fylder så meget, at det går ud over familielivet.

Dér var det så, at statsministeren i forbindelse med sin nytårstale for et par år siden sagde: Der er mange, der har en opgave her. Vi fra Folketinget har en opgave; vi har løst den opgave til en vis grænse. Vi skal fortsætte med at løse den opgave.

Familien selv har også et stort ansvar for at skabe sig mere tid, og spørgsmålet er helt banalt den her gode klassiker, om man både skal have villa, Volvo og vovhund og tre udlandsrejser om året og så to forkælede børn. Hvis det er det, der er målet, har det også nogle konsekvenser i forhold til arbejdet, med hensyn til at sørge for, at man får en indkomst.

Derfor er der flere parter involveret. Arbejdsmarkedets parter er også involveret i at skabe bedre forhold mellem arbejdsliv og familieliv, og dér kan vi ikke gå ind fra Folketingets side. Jeg vil i hvert fald vægre mig meget imod at skulle gå ind og lovgive på det område. Dér mener jeg – også som svar til Venstres ordfører – at det er en arbejdsmarkedspolitisk opgave at sørge for, at vi får nogle bedre, mere fleksible ordninger for børnefamilierne.

Så til hr. Ole M. Nielsen om børnepasningsorloven, hvorvidt den kommer de dårligst stille-